

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 10ης Μαΐου 1994

Υπόθεση T-512/93

Jacobus Stempels
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Αίτηση προηγουμένης εγκρίσεως - Δεν υφίσταται - Ιατρικά
έξοδα - Επιστροφή - Αποκλείεται»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα ..... II - 437

Αντικείμενο: Προσφυγή έχουσα ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της
Επιτροπής περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος
κατά της μη επιστροφής των εξόδων για εμφυτεύματα οδόντων.

Αποτέλεσμα: Απορρίπτεται

Επιτομή της αποφάσεως

Με έγγραφο της 25ης Οκτωβρίου 1989, ο ιατρός του προσφεύγοντος πληροφορεί
την Επιτροπή περί των εξόδων σχετικά με αγωγή συνεπαγομένη την τοποθέτηση
εμφυτευμάτων οδόντων. Στη συνέχεια, ο προσφεύγων αποστέλλει στην Επιτροπή

ένα λογαριασμό εξόδων, της 14ης Οκτωβρίου 1990, σχετικά με προπαρασκευαστική αγωγή για την τοποθέτηση εμφυτευμάτων, που η Επιτροπή δέχεται να επιστρέψει.

Στις 19 Οκτωβρίου 1990, η επιτροπή διαχειρίσεως του κοινού για τα θεσμικά όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συστήματος υγειονομικής ασφάλισης αποφασίζει να μην επιστρέφει πλέον τα έξοδα των εμφυτευμάτων οδόντων από την 1η Ιανουαρίου 1991. Η εν λόγω απόφαση αρχής δεν δημοσιεύεται.

Στις 15 Αυγούστου 1991, ο προσφεύγων υφίσταται αφαίρεση εμφυτεύματος, τα έξοδα της οποίας του επιστρέφονται στις 27 Φεβρουαρίου 1992. Μία ανάλυση προβλεπομένων εξόδων σχετικά με νέες εμφυτεύσεις οδόντων αποστέλλεται στις 20 Δεκεμβρίου 1991 στην Επιτροπή.

Στις 29 Νοεμβρίου 1992, ο προσφεύγων υποβάλλει αίτηση επιστροφής των εξόδων της εμφυτεύσεως της 31ης Μαρτίου 1992. Στις 9 Δεκεμβρίου 1992, ο προσφεύγων πληροφορείται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε την ανάλυση προβλεπομένων εξόδων και ότι τα έξοδα για τα εμφυτεύματα δεν επιστρέφονται πλέον από την 1η Ιανουαρίου 1991. Ο προσφεύγων αποστέλλει εκ των υστέρων στην Επιτροπή αντίγραφο της εν λόγω αναλύσεως προβλεπομένων εξόδων.

Τον Ιανουάριο 1993, η Επιτροπή παραδίδει στον προσφεύγοντα εκκαθαριστικό με τη δήλωση ότι δεν επιστρέφονται 8 416,3 ελβετικά φράγκα (SFR) σχετικά με τα εμφυτεύματά του καθώς και ένα έγγραφο με τη διευκρίνιση, ιδίως, ότι ο σύμβουλος-οδοντίατρος εξέδωσε γνώμη ευνοϊκή για την *κατ' εξαίρεση* επιστροφή των εξόδων για οδοντική πρόθεση, παρόλον ότι δεν υπήρχε ανάλυση προβλεπομένων εξόδων.

Επί της ουσίας

1. *Σχετικά με τον λόγο που στηρίζεται στο ότι η απόφαση αρχής της 19ης Οκτωβρίου 1990 παραβαίνει το άρθρο 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας*

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει τον λόγο αυτό ως αβάσιμο: δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν έλαβε προηγούμενη έγκριση για την τοποθέτηση νέων εμφυτευμάτων και δεν ενημερώθηκε για τη συνέχεια που επιφυλάχθηκε στην αίτησή

του, δεν μπορεί να προσάπτει στην Επιτροπή την άρνησή της να του επιστρέψει τα έξοδα σχετικά με τα εμφυτεύματά του, η επιστροφή των οποίων εξαρτάται από προηγουμένη έγκριση, ενώ δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η μη απάντηση εκ μέρους του θεσμικού οργάνου στην αίτησή του για έγκριση συνιστούσε, κατά τη λήξη της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που καθορίζει το άρθρο 90, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, σιωπηρή απορριπτική απόφαση που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ενστάσεως (σκέψεις 24 και 25).

Ματαιώς ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, θα ήταν άσκοπη η αίτηση για την εκ των προτέρων έγκριση λόγω της υπάρξεως της αποφάσεως αρχής, εφόσον αυτή αποτελεί το πολύ εσωτερική οδηγία κωδικοποιούσα την πρακτική της Επιτροπής όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων, την οποία όμως αυτή μπορεί να αποφύγει ενόψει των προκειμένων περιστάσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο προσφεύγων έπρεπε να ενημερωθεί για τη συνέχεια που είχε επιφυλαχθεί στην αίτησή του για έγκριση προκειμένου να μάθει αν, στην περίπτωση του, η Επιτροπή θα στηριχθεί στην εσωτερική οδηγία της ή θα αποκαλύψει αντιθέτως ειδικούς λόγους για να απομακρυνθεί από αυτήν, δεδομένου ότι ο ενδιαφερόμενος είχε στη διάθεσή του τις διαδικασίες των άρθρων 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως σε περίπτωση διαφωνίας με την απόφαση επί της αιτήσεως για την εκ των προτέρων έγκριση (σκέψη 26).

2. Σχετικά με τον λόγο που στηρίζεται στην παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του προσφεύγοντος στο δικαίωμά του για επιστροφή των εξόδων εμφυτευμάτων

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει τον λόγο αυτό με την αιτιολογία ότι το μόνο έγγραφο που θα μπορούσε να οδηγήσει την Επιτροπή στη σκέψη ότι ο προσφεύγων θα τοποθετούσε εμφυτεύματα είναι ο λογαριασμός της 14ης Οκτωβρίου 1990 και ότι η επιστροφή όσον αφορά τον λογαριασμό αυτόν δεν μπόρεσε να δημιουργήσει στον προσφεύγοντα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη για την επιστροφή των εξόδων των καθ αυτών εμφυτευμάτων (σκέψη 38).

Εξάλλου, ελλείπει εγκρίσεως για την εμφύτευση της 31ης Μαρτίου 1992, από την πληροφoρία περί εξόδων της 25ης Οκτωβρίου 1989, καθώς και από την επιστροφή της 27ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με την αφαίρεση εμφυτευμάτων που υπέστη στις 15 Αυγούστου 1991, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με την επίδικη αίτηση επιστροφής, δεν μπόρεσε να δημιουργηθεί στον προσφεύγοντα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι η εν λόγω εμφύτευση είχε σιωπηρώς εγκριθεί και τα έξοδά της θα επιστρεφόταν (σκέψη 39).

Εξάλλου, η χαριστική επιστροφή εξόδων σχετικά με την τοποθέτηση άλλων οδοντικών σταθερών προθέσεων εκτός των εμφυτευμάτων επίσης δεν μπορούσε να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη για την επιστροφή των εξόδων πράξεων που συνδέονται με τα εμφυτεύματα οδόντων (σκέψη 41).

3. Σχετικά με τον λόγο που στηρίζεται στην παραβίαση του καθήκοντος αρωγής

Εφόσον ο προσφεύγων προβάλλει ότι η Επιτροπή παραβίασε στοιχειώδη αρχή αρωγής, μη επιδεικνύοντας κατανόηση έναντι αυτού, ο λόγος αυτός συνιστά στην πραγματικότητα έγκληση για επιείκεια. Όμως, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο, έστω στο πλαίσιο της πλήρους δικαιοδοσίας του όσον αφορά χρηματικά ζητήματα, να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιδείξει επιείκεια, ούτε να επιδείξει το ίδιο επιείκεια *contra legem* (σκέψεις 45 και 46).

Διατακτικό:

Η προσφυγή απορρίπτεται.